

**การเขียนเชิงอรรถและบรรณานุกรม ตามรูปแบบของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ภาควิชาประวัติศาสตร์ คณะสังคมศาสตร์ มศว จัดทำขึ้นเพื่อเป็นแนวทางในการเขียนรายงานสำหรับนิสิต
หลักสูตร ศศ.บ. และ ศศ.ม. สาขาวิชาประวัติศาสตร์
แบบ APA 6th edition**

การบอกแหล่งของข้อความที่นำมาอ้างอิงมี 2 แบบ คือ การอ้างอิงที่แยกจากเนื้อหา เรียกว่า เชิงอรรถ (footnote) และการอ้างอิงแทรกในเนื้อหา เรียกว่า แบบนามปี สำหรับงานเขียนทางประวัติศาสตร์ใช้อ้างอิงแบบเชิงอรรถ มีหลักการเขียนดังนี้

การอ้างอิงที่แยกจากเนื้อหา หรือ เชิงอรรถ (footnote)

วิธีการพิมพ์เชิงอรรถ

1. พิมพ์ด้วยขนาดตัวอักษรที่เล็กกว่าเนื้อหา 2 ขนาด เช่น เนื้อหา font 16, เชิงอรรถ font 14
2. พิมพ์ไว้ตอนล่างของหน้า แยกจากตัวเนื้อหาโดยมีเส้นคั่น (ใน Toolbar เลือก References – Insert footnote เลือกเลขเชิงอรรถ เป็นเลข 1, ๑, หรือ i, หรือสัญลักษณ์อื่นๆ เช่น * เส้นคั่นจะขึ้นอัตโนมัติ เลขเชิงอรรถจะเรียงตามลำดับตลอดทั้งเล่ม หรือขึ้นเลข 1 เมื่อขึ้นหน้าใหม่ขึ้นกับการตั้งค่าของผู้เขียน)
3. ในการพิมพ์บรรทัดแรกของเชิงอรรถให้เว้นเข้ามา 7 ตัวอักษร หรือเคาะ 1 enter เริ่มพิมพ์อักษรตัวที่ 8 ด้วยเลขกำกับ เชิงอรรถที่ยกระดับขึ้นครึ่งตัวอักษร หากข้อความยาวกว่า 1 บรรทัด บรรทัดถัดไปให้พิมพ์ชิดแนวคั่นหน้าตำแหน่งที่พิมพ์ ดังตัวอย่าง¹

รูปแบบการพิมพ์เชิงอรรถ

(เครื่องหมาย / หมายถึงวันวรรค 1 เคาะ // หมายถึงวัน 2 เคาะ เวลาพิมพ์ไม่ต้องใส่เครื่องหมาย /, //)

1. หนังสือและหนังสือแปล

ชื่อผู้แต่ง.// (ปีที่พิมพ์).// **ชื่อหนังสือ** (ตัวหน้าหรือตัวเอน).// หน้า 10. (ระบุเฉพาะเลขหน้าที่อ้างอิงข้อมูล)

ตัวอย่าง^{2 3 4 5} (ปรับ font ตัวเลขเชิงอรรถให้เป็น font เดียวกับเนื้อหา)

¹จอห์น เค. แฟร์แบงก์, เอ็ดวิน โอ. ไรส์เซอร์, และแอลเบิร์ต เอ็ม. เครก. (2520). *เอเชียตะวันออกเฉียงยุคใหม่ เล่ม 1*. แปลโดย เพ็ชรี สุมิตรและคณะ. หน้า 303.

²เจ้าพระยาทิพากรวงศ์. (2503). *พระราชพงศาวดารกรุงรัตนโกสินทร์รัชกาลที่ 1*. หน้า 13.

³J. Grant. (1999). *The New Marketing Manifesto : the 12 Rules for Building Successful Brand in the 21st Century*. p. 11.

⁴G. Hofstede & J. Hofstede. (2005). *Cultures and Organizations*. pp. 2-3.

⁵Wilhelm Hankel. (1991). *Prosperity Amidst Crisis: Austria's Economic Policy and the Energy Crunch*. Translated by Jean Steinberg. p.81.

2. หนังสือรวมบทความ

¹ ชื่อ/ชื่อสกุล.//(ปีที่พิมพ์).//ชื่อบทความหรือชื่อตอน.//ใน//ชื่อหนังสือ.// หน้าอ้างอิง.

ตัวอย่าง

¹ศักดิ์ศรี แย้มนัตดา. (2544). รามเกียรติ์. ใน สารานุกรมไทยฉบับราชบัณฑิตยสถาน. หน้า 15876-15887.

²D. Massaro. (1992). Broadening the Domain of the Fuzzy Logical Model of Perception. In *Conceptual and Methodological Issues*. pp.119-150.

3. บทความวารสาร

¹ ชื่อ/ชื่อสกุล.//(ปี,วัน/เดือน).//ชื่อบทความ.//ชื่อวารสาร.//ปีที่(ฉบับที่):/ หน้าอ้างอิง.

ตัวอย่าง

¹ศิริพร ดาบเพชร. (2557, มกราคม – ธันวาคม). Anpo Protests: พัฒนาการของการเคลื่อนไหวทางการเมืองในญี่ปุ่นยุคหลังสงคราม. *วารสารสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ*, 17: 328–329.

²Siriporn Dabphet. (2020). Conflict Management in China: The Case of Muslim Uyghurs in Xinjiang Province. *Asian Review*, 3(22): 55.

4. แหล่งข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์

หนังสือหรือเว็บไซต์

¹ชื่อ/ชื่อสกุล.//(ปีที่ผลิตหรือปีสืบค้น).//ชื่อเรื่อง.//ประเภทของแหล่งข้อมูล=Online/ออนไลน์/).

ตัวอย่าง

¹ราชบัณฑิตยสถาน. (2543). รายงานผลการวิจัยเรื่องการออกเสียงคำไทย. (ออนไลน์).

บทความวารสาร

¹ชื่อ/ชื่อสกุล.//(ปี,วัน/เดือน).//ชื่อบทความ.//ชื่อวารสาร.//ประเภทแหล่งข้อมูล=Online/ออนไลน์/).

ตัวอย่าง

¹ธีรนุช พุคศักดิ์ศรีกิจ. 2557. “บทบาทของความเชื่อโชคลางต่อพฤติกรรมการซื้อสลากกินแบ่งรัฐบาลและหวยใต้ดินของผู้บริโภคชาวไทย”. *Veridian E-Journal ฉบับภาษาไทย สาขามนุษยศาสตร์ สังคมศาสตร์ และศิลปะ*. (7): 1348-1349. (ออนไลน์)

²Xiaowei Huang. (2009). ‘Korean Wave’ – The Popular Culture, Comes as Both Cultural and Economic Imperialism in the East Asia. *Asian Social Science*. 5(8) : 123. (Online)

การอ้างอิงในเชิงอรรถ

1. แหล่งข้อมูลเดียวกัน หน้าเดียวกัน อ้างต่อกัน ใช้ แหล่งเดิม, Ibid.

¹เจ้าพระยาทิพากรวงศ์. (2503). พระราชพงศาวดารกรุงรัตนโกสินทร์รัชกาลที่ 1. หน้า 13.

²แหล่งเดิม.

³Xiaowei Huang. (2009). Korean Wave. *Asian Social Science*. 5(8): 124. (Online)

⁴Ibid.

⁵Ibid. p.125.

2. แหล่งข้อมูลเดียวกัน มีแหล่งอ้างอิงอื่นมาคั่น ใช้ เล่มเดิม, op.cit

¹เจ้าพระยาทิพากรวงศ์. (2503). พระราชพงศาวดารกรุงรัตนโกสินทร์รัชกาลที่ 1. หน้า 13.

²กองจดหมายเหตุแห่งชาติ. สัมพันธภาพระหว่างไทย – จีน. หน้า 18

³เจ้าพระยาทิพากรวงศ์. (2503). เล่มเดิม. หน้า 20.

⁴แหล่งเดิม. หน้า 22.

⁵Xiaowei Huang. (2009). Korean Wave. *Asian Social Science*. 5(8): 124. (Online)

⁶เจ้าพระยาทิพากรวงศ์. (2503). เล่มเดิม. หน้า 25.

⁷Xiaowei Huang. (2009). *op.cit*. pp. 123-124.

การเขียนบรรณานุกรม

บรรณานุกรม คือ การเขียนอ้างอิงท้ายเล่ม กรณีที่มีทั้งเอกสารภาษาไทยและภาษาต่างประเทศ ให้จัดเอกสารภาษาไทยไว้เป็นลำดับแรก

การพิมพ์บรรณานุกรม บรรทัดแรกติดขอบซ้าย บรรทัดที่ 2 ย่อเข้า 1 เคาะ ดังตัวอย่าง

วิธีการพิมพ์ บรรณานุกรมจำแนกตามประเภททรัพยากรสารสนเทศที่สำคัญๆ ดังนี้

1. หนังสือ

ชื่อผู้แต่ง.// (ปีที่พิมพ์).// ชื่อหนังสือ.// ครั้งที่พิมพ์.// เมืองที่พิมพ์ : สำนักพิมพ์ หรือโรงพิมพ์ หรือหน่วยงาน.

ผู้เขียนชาวต่างชาติใช้ นามสกุล, ชื่อ. (ปีที่พิมพ์)

ตัวอย่าง

ชาคริต ชุ่มวัฒนะ. (2564). *สังเขปประวัติศาสตร์ยุโรปสมัยใหม่คริสต์ศตวรรษที่ 15-18*. กรุงเทพฯ : ภาควิชาประวัติศาสตร์ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

วุฒิชัย มุลศิลป์. (2542). *การปรับตัวของไทยและจีนสมัยจักรวรรดินิยมใหม่*. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ : ต้นอ่อน.

Hofstede, G. & Hofstede, G.J. (2005). *Cultures and Organizations : Software of the Mind*.

Revised and Expanded. 2nd ed. New York : The McGraw-Hill.

หมายเหตุ

1. การพิมพ์ครั้งแรกไม่ต้องใส่ครั้งที่พิมพ์
2. สำหรับหนังสือภาษาอังกฤษให้ใช้ชื่อสกุล ชื่อตัวเป็นอักษรย่อใส่จุด เช่น ผู้แต่งชื่อ Jean Peters เมื่อจัดทำบรรณานุกรมต้องเปลี่ยนเป็น Peters J.
3. สำหรับผู้แต่งชาวไทยที่มียศ บรรดาศักดิ์ ให้ใช้ชื่อตัวขึ้นก่อน, บรรดาศักดิ์ เช่น ทิพากรวงศ์, เจ้าพระยา.

กรณีผู้แต่งเป็นสถาบัน

มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ สถาบันวิจัยและพัฒนา. (2552). **บทความย่อชุดโครงการวิจัย และพัฒนาพื้นที่ลุ่มน้ำปากพนัง**. นครศรีธรรมราช: มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์.

ผู้แต่ง 3-7 คน

หิรัญ หิรัญประดิษฐ์, สุขวัฒน์ จันทรปรณิก และ เสริมสุข สลักเพ็ชร. (2540). **เทคโนโลยีการผลิตทุเรียน**. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

ผู้รวบรวมหรือ บรรณาธิการ

พิทยา ว่องกุล. (บรรณาธิการ). (2541). **ไทยยุควัฒนธรรมทาส**. กรุงเทพฯ: โครงการวิถึทรรศน์.

ไม่ปรากฏ นามผู้แต่ง

แผนการศึกษาแห่งชาติฉบับที่ 8 พ.ศ. 2540-2544. (2542). กรุงเทพฯ: สำนักงาน คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ สำนักนายกรัฐมนตรี.

ไม่ปรากฏเมืองที่ พิมพ์/สำนักพิมพ์ หรือไม่ปรากฏ ปีที่พิมพ์

ให้ใส่ [ม.ป.ท.] สำหรับเอกสารภาษาไทย และ [n.p.] สำหรับเอกสารภาษาต่างประเทศ

ให้ใส่ [ม.ป.ป.]. สำหรับเอกสารภาษาไทย และ [n.d.]. สำหรับเอกสารภาษาต่างประเทศ

2.บทความจากวารสาร และสิ่งพิมพ์ต่อเนื่อง

ผู้เขียนบทความ. (ปีที่พิมพ์). ชื่อบทความ. **ชื่อวารสาร**. ปีที่ (ฉบับที่) : เลขหน้า

ตัวอย่าง

สุกัจจ์ แซงประจักษ์สกุล. (2558). ปัจจัยกำหนดระดับวุฒิไยของผู้สูงอายุไทย. **วารสารสงขลานครินทร์ ฉบับสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์**. 21(1) : 139-167.

Huang, Xiaowei. (2009). 'Korean Wave' – The Popular Culture, Comes as Both Cultural and Economic Imperialism in the East Asia. **Asian Social Science**. 5(8): 123-130.

Miltion, M. & Vozzo, L. (2013). Digital literacy and digital pedagogies for teaching literacy : Pre-service teachers' experience on teaching rounds. **Journal of Literacy and Technology**. 14(1) : 72-97.

3. วิทยานิพนธ์

ผู้เขียนวิทยานิพนธ์. (ปีที่พิมพ์). **ชื่อวิทยานิพนธ์**. ระดับและสาขาวิทยานิพนธ์ มหาวิทยาลัย.

ตัวอย่าง

พรรณณี บัวเล็ก (2543). **ลักษณะของนายทุนไทยในช่วงระหว่าง พ.ศ. 2457 – 2482**. อักษรศาสตร์ดุสิตบัณฑิต สาขาวิชาประวัติศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

Ponroung, P. (1993). **Factors Affecting Decision Making of Groups of Production Credit**. Master thesis in Rural Development Management, Khon Kaen University.

4. สิ่งพิมพ์จากอินเทอร์เน็ต

ชื่อ/ชื่อสกุล. //(ปีที่ผลิตหรือปีสืบค้น). //ชื่อเรื่อง. //สืบค้นเมื่อ/วัน/เดือน/ปี(หรือ Retrieved/เดือน/วัน/ปี),/จาก(from)/แหล่งข้อมูลที่ค้นได้

ตัวอย่าง

นพดล อินทร์จันทร์ และคนอื่น ๆ. (2555, กรกฎาคม-ธันวาคม). ภาพยนตร์ชุดเกาหลี : กรณีศึกษากระแสคลื่นวัฒนธรรมเกาหลีในสังคมไทย. **วารสารสถาบันวัฒนธรรมและศิลปะ**. 14:1(27): 132-143. สืบค้นเมื่อ 6 สิงหาคม 2563, จาก <http://ejournals.swu.ac.th/index.php/jica/article/view/2736>

Invest Korea. (2018). **Culture Contents**. Retrieved December 14, 2020, from http://Cultural_Content_leaflet_eng.pdf

Roll, Martin. (2020). **Korean Wave (Hallyu) – The Rise of Korea’s Cultural Economy & Pop Culture**. Retrieved August 2, 2021, from <https://martinroll.com/resources/articles/asia/korean-wave-hallyu-the-rise-of-koreas-cultural-economy-pop-culture/>

ตัวอย่างการเขียนบรรณานุกรมเอกสารประวัติศาสตร์ เอกสารชั้นต้น

หนังสือ

กฎหมายตราสามดวง. (2521). กรุงเทพฯ: กรมศิลปากร.

จดหมายเหตุความทรงจำของกรมหลวงนรินทรเทวี (พ.ศ.2310-2381) และพระราชวิจารณ์ใน

พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว. (2526). (พิมพ์ครั้งที่ 6). กรุงเทพฯ: อมรินทร์การพิมพ์.
ครอว์ฟอร์ด, จอห์น. (2515). เอกสารของครอว์ฟอร์ด. แปลโดย ไพโรจน์ เกษแมนกิจ. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์การ
ศาสนา.

ดำรงราชานุภาพ, สมเด็จพระเจ้าบรมวงศ์เธอ กรมพระยา. (2533). พระราชพงศาวดารกรุงรัตนโกสินทร์ในรัช

สมัยพระบาทสมเด็จพระพุทธเลิศหล้านภาลัย รัชกาลที่ 2. กรุงเทพฯ: อมรินทร์พริ้นติ้งกรุ๊ฟ.
ทับ, หม่อมเจ้า. (2544). นิราศทัพเวียงจันทน์. กรุงเทพฯ: พิมพ์ศพรินทร์ตั้งเซ็นเตอร์.

ทิพากรวงศ์, เจ้าพระยา. (2503). พระราชพงศาวดารกรุงรัตนโกสินทร์รัชกาลที่ ๑. พระนคร: โรงพิมพ์คุรุสภา.

นริศรานูวัตติวงศ์, สมเด็จพระเจ้าบรมวงศ์เธอ เจ้าฟ้ากรมพระยา และสมเด็จพระเจ้าบรมวงศ์เธอ กรมพระยา

ดำรงราชานุภาพ. (2505). สารานุกรมสมเด็จพระเจ้าบรมวงศ์เธอ กรมพระยา.
ดํารังราชานุภาพ. (2505). สารานุกรมสมเด็จพระเจ้าบรมวงศ์เธอ กรมพระยา. โรงพิมพ์ คุรุสภา.

เอกสารชั้นต้น (ข้อมูลจากหอจดหมายเหตุแห่งชาติ)

ประเภทเอกสาร

หอจดหมายเหตุแห่งชาติ. เอกสารกรมราชเลขาธิการ รัชกาลที่ ๖ กระทรวงยุติธรรม ร ๖ ย.๑/๑ เรื่องโรงเรียน
กฎหมาย (๒๔ กุมภาพันธ์ ๒๔๕๒ - ๑ ตุลาคม ๒๔๖๑).

ประเภทเย็บเล่ม

หอจดหมายเหตุแห่งชาติ. เอกสารกรมราชเลขาธิการ รัชกาลที่ ๕ กระทรวงมหาดไทย ร.๕ รล.-มท. เล่ม ๑
(จ.ศ.๑๒๒๙-๑๒๓๐)

เอกสารแผนกจารึกและอักษรโบราณ

หอสมุดแห่งชาติ. คัดบอก เล่ม ๒ ว่าด้วยเจ้าอนุเมืองเวียงจันทน์เป็นกบฏ. (หนังสือสมุดไทยดำ). (จ.ศ.๑๑๘๙).
เส้นขาว. เลขที่ ๑๑, หมวดจดหมายเหตุ กท.ร.๓.

ที่มาข้อมูล ปรับปรุงจาก

https://lib.swu.ac.th/images/Documents/Researchsupport/apa_swu.pdf

วารสารราชบัณฑิตยสภา <https://so06.tci-thaijo.org/index.php/jrst/about>

การอ้างอิงเอกสารชั้นต้นตามรูปแบบของสำนักหอจดหมายเหตุแห่งชาติ

ผู้จัดทำ รองศาสตราจารย์ ดร.ศิริพร ดาบเพชร (ธันวาคม 2564)